

Det synes vi er tilfredsstillende, og vi synes, at vi, der hvor vi står i dag i denne her debat, har grund til at anerkende, at det her er skabelonen, hvormed vi får opbygget varetagelsen af det, der må være den statslige interesse på området fremover, når man ser på den kommende koncession og aftaler.

Der har så i debatten været nævnt op til flere gange, at det kunne være interessant at begynde at beskæftige sig med allerede nu, hvad eventuelle penge, der måtte komme ind, måtte bruges til. Dertil vil jeg sige, at gid det ville gå så vel. Situationen er jo nok den, må vi sige, at der er en betydelig større risiko på nuværende tidspunkt i oprettelsen af det her for, at man rent faktisk kan have udgifter i en lang periode, end der er chance for det modsatte. Der vil i hvert fald gå nogen tid, før der bliver penge at forholde sig til, hvordan man skal bruge.

Men forløber det, som man måtte ønske, og som vi kunne håbe, så vil det naturligvis være sådan, at der på et tidspunkt kommer penge ind i fonden, og så vil det naturligvis også være sådan, at de penge vil være til rådighed for en almindelig politisk prioriteringsdebat til den tid – hvis det kommer ud med et overskud. Men som landet ligger i øjeblikket, synes vi, det er rigtigt at få oprettet dels fonden og dels den administrative enhed til varetagelsen af opgaven på det her felt fremover.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre. Den næste er hr. Per Clausen.

Kl. 14.25

Per Clausen (EL):

Baggrunden for det her forslag er jo, at et flertal, dvs. alle partier undtagen Enhedslisten, har ønsket at privatisere det statslige selskab Dansk Olie og Naturgas, DONG. Det er ud fra et samfundsmæssigt synspunkt efter vores opfattelse en katastrofe. DONG har indtil nu stået for statens deltagelse i olie- og gaskoncessioner. Selskabet medvirker som aktiv operatør og har ud fra mit kendskab gjort det rimelig godt. Der er ingen gode grunde til at privatisere DONG, ikke andre, end at skattestoppet øger behovet for indtægter, der kan fylde hullet.

Hvorfor der så er en række partier, der er i opposition, som har valgt at hjælpe regeringen med dette, er en gåde. Måske er det blaserthed over for en aktiv offentlig deltagelse i produktion og forvaltning af landets ressourcer, måske

er SF og Socialdemokraterne allerede så langt ude ad liberaliseringssporet på energiområdet, at det forekommer forkert, at staten forholder sig aktivt til samfundets ejendom ud fra andre motiver end ønsket om overskud.

Ud fra Enhedslistens synspunkt er det altså en meget kedelig ting, at DONG skal privatiseres. Vi ønsker ikke at afvikle samfundets mulighed for aktivt at agere i forhold til de ressourcer, der grundlæggende tilhører den danske befolkning. Og det gør ikke situationen bedre, at DONG via en række opkøb snart er ejer af store dele af den danske energiforsyningssektor, dels energiproduktion, dels lokale net. Det er en monopolstruktur, som vel at mærke er et privat monopol, vi vil se i de kommende år.

Privatiseringen er i første omgang delvis, og det kan være det halmstrå, som en række partier holder fast i som grundlag for at støtte børsnoteringen af DONG. Men som vi nu ser det, er det sådan, at er der først solgt en aktie, så vil selskabet skulle drives ud fra rent forretningsmæssige principper og altså ikke kunne bruges som instrument i en energipolitik, der tager udgangspunkt i samfundsmæssige og miljømæssige hensyn.

Den kulbrintefond med tilhørende administrationsenhed, der her er foreslået, bliver en passiv medspiller i de koncessioner, der fremover vil blive givet. Som konstruktionen ser ud nu, forekommer det, at det er ren administration af statens andel. Fondens overskud efter tilbagebetaling af lån skal gå i statskassen. Som jeg har påpeget tidligere, synes vi, at midlerne skulle anvendes til omstilling af energisektoren til vedvarende energi og til omstilling af transportsektoren, så afhængigheden af fossile brændsler mindskes.

Vi kan godt forstå synspunktet om, at man skal lade alle penge indgå i den generelle samfundsmæssige prioritering, men siger bare, at tiden er ved at være inde til, at man finder nogle penge til en omstilling af vores energiproduktion til vedvarende energi, hvis man ikke vil bringe Danmark og vores efterfølgere i en meget, meget alvorlig situation, når olieressourcerne, i hvert fald i Nordsøen, slipper op, og resten ligger på nogle meget, meget ubekvemme steder med henblik på at komme til dem.